

Ali Babacan 12 Mart 2026- Aydın İftar Konuşması

Değerli misafirler,

Çok değerli il başkanımız,

Kıymetli milletvekillerimiz, genel başkan yardımcılarımız, teşkilat mensuplarımız;

Bu program vesilesiyle bizlerle beraber olan, siyasi partilerin, sivil toplum kuruluşlarımızın ve meslek örgütlerimizin değerli temsilcileri,

Hanımfendiler, beyefendiler,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor,

Aydın İl Başkanlığımızın düzenlemiş olduğu bu iftar programına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz diyorum.

Ramazan ayı; rahmetin, bereketin ve mağfiretin ayıdır.

Paylaşmanın, dayanışmanın ve kardeşliğin en güçlü şekilde hissedildiği müstesna bir zaman dilimidir.

Aynı sofranın etrafında buluştuğumuz, aynı duaya “âmin” dediğimiz bu güzel akşamda;

Sizlerle, Aydın’lı hemşehrilerimizle bir arada olmaktan büyük bir mutluluk duyduğumu özellikle ifade etmek istiyorum.

Aydın’ın insanı, merttir, yiğittir;

Aydın’ın insanı haksızlık karşısında susmaz, geri adım atmaz.

Biz Aydın’ı Atçalı Kel Mehmet Efe’den biliyoruz;

Biz Aydın'ı Yunan ordusuna karşı mücadele eden efelerimizden, Yörük Ali'den, Demirci Mehmet Efe'den biliyoruz.

Bu güzel ülkemizde, demokrasi uğruna canlarını vermiş, yarınlar ve özgürlükler için bedel ödemiş nice kahramanlar var.

İşte biz Aydın'ı, Adnan Menderes'ten biliyoruz.

Adnan Menderes ömrünü milletine adanmış, bu uğurda canını vermiş bir devlet adamıydı.

Buradan, kendisini ve demokrasi uğruna verdiği mücadeleyi, bir kez daha hayırla yad etmek istiyorum.

Kendisine Allah'tan rahmet diliyorum.

Ve demokrasi mücadelesinin Türkiye'de hiç bitmeyeceğini, her zaman devam edeceğini;

Demokrasimize her daim sahip çıkanlar olacağını, buradan açık yüreklilikle bildiriyorum.

Değerli arkadaşlar,

Ne yazık ki milletimiz karanlık bir tünelde yürüyor şu anda.

Hayat pahalılığı her geçen gün artıyor.

İnsanlarımız, geçim derdiyle boğuşuyor.

Gençler yarınlar umutla bakamıyor.

Üniversiteyi bitiren, torpil olmadan iş bulamıyor.

Kamuda çalışmak isteyenler, yazılı sınavlarda ne kadar yüksek puan alırlarsa alsınlar, mülakatlarda eleniyor.

Kısacası, emek hak ettiği karşılığı bulamıyor şu anda ülkemizde.

İsterdik ki emeklimiz, asgari ücretlimiz ekmeğini evine rahatça götürebilsin, geçim derdi duymasın.

İsterdik ki gençlerimiz yarınlara umutla baksın, hayallerini ertelemek zorunda kalmasın.

İsterdik ki çiftçimiz, üreticimiz alın terinin karşılığını eksiksiz alsın, yarınlara umutla baksın.

İsterdik ki milletimiz, bu Ramazan'ı ve ardından gelecek bayramı, hak ettiği huzur ve mutlulukla yaşasın.

Ama ne yazık ki pek çok evde tebessüm eksik, pek çok sofrada huzur yarım.

Gerçekten çok üzülüyorum...

İktidarın yanlış politikaları yüzünden ülkede yatırım durdu, üretim azaldı, gençler işsiz.

Şu anda Türkiye'de 15-34 yaş arasında olan 24 milyon gencimiz var.

Bunlardan tam 6,5 milyonu ne eğitimde ne de işte. 6,5 milyon gencimiz.

Oran %27.

Bu gençler; ne okula gidiyorlar, ne de çalıştıkları bir iş var.

Ülkemizin en kıymetli varlığı, genç iş gücü, şu anda âtıl bir biçimde kenarda bekliyor.

Ülkede gıda fiyatları almış başını gitmiş.

İktidardakilere bakarsanız; "Ne yapalım?" diyorlar. "Pandemi geldi. Bütün dünyada gıda enflasyonu arttı, bizde de arttı."

Arkadaş, rakamlar ortada. Niçin doğruyu söylemiyorsunuz?

Pandemiden bu yana dünyada ortalama gıda enflasyonu %41.

Yani beş yılın toplamında, birikimli beş yılın toplamında %41 gıda fiyatları artmış dünyada ortalama.

100 lira olan fiyatlar 141 lira olmuş. Beş sene önce 100 lira, beş sene sonra 141.

Peki dünyada ortalama yüzde kırk bir de bizde kaç olmuş gıda enflasyonu aynı beş yılda? %710...

Beş sene önce 100 lira olan bir gıda ürününün fiyatı Türkiye'de olmuş 810 lira.

%710 ekliyorsunuz, 810 oluyor.

Aradaki fark ne?

Dünyadaki ortalama gıda enflasyonu %41 iken bizde %710 ise aradaki fark ne?

Aradaki fark kötü yönetime farkı.

Başka hiçbir şey değil arkadaşlar.

Ramazan'ın son haftasına giriyoruz...

Birçok ilde iftar sofralarında vatandaşlarımızla bir araya geldik. Çarşı pazar dolaştık, dertleştik.

Bir dokunuyorsunuz bin ah işitiyorsunuz şu anda milletimizden.

Herkes aynı kaygıyı taşıyor, herkes aynı soruyu soruyor:

"Nasıl geçineceğiz?"

Çarşıdan, pazardan elinde ufak bir poşetle alışveriş torbasıyla dönen herkes "Ne olacak halimiz?" diyor

Esnafın hali de perişan, çalışanın hali perişan, öğrencinin hali perişan, işçinin, çiftçinin, hepsinin hali perişan.

Açıkça ifade ediyorum:

Bu iktidarın yaptığı şu anda "ekonomiyi yönetmek" değil...

Bu iktidarın yaptığı sadece "fakirliği yönetmek".

Milletimizin alın terini, emeğini, umudunu hiçe sayarak, yanlış politikalarla ülkeyi yönetmekte ısrar eden bir iktidar var şu anda karşımızda.

Son 3 yıla bakalım;

Son 3 yıldır, bu iktidarın ekonomi yönetimi diye yaptığı tek şey; faizi artırmak, vergileri artırmak ve maaşları aşağıya doğru bastırmak.

Başka aklınıza geliyor mu herhangi bir icraat?

Ne yaptılar ekonomiyle alakalı?

İşte daha dün Sayın Erdoğan grup toplantısında müjde veriyor emeklilere. Diyor ki "Bayramdan önce maaşınızı ödeyeceğiz."

İyi de ödediğin maaş bugün açlık sınırının altında ya.

Bayram ikramiyesi denen bir uygulama var, biliyorsunuz.

O uygulamayı ilk getirdiğimizde bir bayram ikramiyesiyle bir koyun, bir kurbanlık koyun alınabiliyordu.

Hatta ölçüyü ona göre belirlemiştik.

"Emeklimiz hiç olmazsa bayramda bir kurbanlık kesebilsin" demiştik. Ölçü o.

Bugün kurbanlık koyun kaçta Aydın'da? 18, 20. En ucuzu? 20.

E demek ki ne olması lazım? Emekli ikramiyesinin en az bir aylık emekli maaşı kadar olması lazım.

Hak budur. Adalet budur.

Bunların hesabı şu: "Tüketimi kısıalım, enflasyon düşsün."

Ne oldu? Hâlâ enflasyon %30'un üzerinde.

Yıl sonu için %20'nin altına inmesi de bir hayal.

Çünkü bunlar enflasyonla ilgili teşhisi yanlış koydu.

Yanlış teşhisin sonunda da yanlış bir tedavi uyguluyorlar.

Hani yarım doktor candan eder demiş ya, tam o.

Enflasyon bu sebeple düşmüyor.

Türkiye’de enflasyonun sebebi “yüksek talep” değildir.

Türkiye’de Enflasyonun sebebi;

Üretim maliyetlerin yükselmesi, güven ortamının zayıflaması, yatırım ve üretimin azalmasıdır.

Tablo bu kadar net.

Ama bunu hâlâ anlamadılar.

Çünkü bilmiyorlar. Bilmediklerinin de farkında değiller.

Halktan da koptular.

Kimseyi konuşturmuyorlar. “Derdim var” diyeni içeri atıyorlar.

Uygulanan yanlış politikalar, çözüm üretmek yerine halkımızın omuzlarına daha fazla yük bindiriyor, sürekli.

İsterseniz Aydın’da şöyle üç beş tane tarımla uğraşan çiftçi dostunuza bir sorun ya. Bir sorun "Niye tarım ürünlerinin fiyatı arttı?" diye.

“Çok talep var, harıl harıl insanlar alışveriş ediyor. Ne fiyat koysak satıyoruz” diye mi fiyat artıyor, yoksa maliyetler arttı onun için mecburen mi fiyatları artırmak zorunda kalıyorlar?

Artan maliyetler karşısında üreticimizin nasıl ezildiğini o sorduğunuz Aydınli çiftçiler size çok iyi anlatırlar.

Üç kişiyi dinleyin, zaten doğru teşhisi koyacaksınız.

Ne oldu hatırlayalım.

Başkanlık sistemi geldi. 2018-2023 arasında, o damadın ekonominin başına getirildiği dönemde döviz kurunu patlattılar.

Döviz kuru patlayınca bütün maliyetleri geldi vurdu.

Gübre fiyatları patladı. İlaç, tohum hepsi arttı.

Yem, motorin, elektrik hepsi arttı.

Maliyet artınca da mecburen çiftçimizin sattığı ürünün fiyatı arttı.

Maliyet kadar bile artıramadı ki çiftçimiz fiyatını ya.

Çoğu çiftçimiz zarar ediyor şu anda.

Ve Türkiye'de işte gıda enflasyonunun böyle beş yılda toplam %710 olmasının en önemli sebebi tarımsal üretimde maliyetlerin artmasıdır. Başka bir şey değildir.

Tarıma yeterli destek vermiyorlar arkadaşlar.

Bakın bu yılki bütçeden rakamlar söyleyeceğim size.

Bu yılın bütçesinde faize ayrılan rakam 2 trilyon 700 milyar.

Tarımsal destek ne kadar? 163 milyar.

2 trilyon 700 nere, 163 nere?

Sadece ocak ayında ödedikleri faiz 454 milyar lira.

Yılın tamamında tarımsal destek 163, bir ayda faiz ödedikleri 454.

Yeteri destek verilmezse, çiftçi yeterince desteklenmezse bu ülkede tarım yaşayamaz.

Pek çok tarımsal üründe biliyorsunuz 2025'te bir önceki yıla göre üretim düşmüş durumda.

Peki ne yapılacak? Nasıl çözülecek bu sorun?

Enflasyonu kökünde çözeceksiniz.

Gıda enflasyonunun kökü tarımsal üretimdeki maliyet artışıdır. Demek ki çözümü orada arayacaksınız.

Garibim emeklinin, asgari ücretlinin maaşını aşağıya bastırarak enflasyonu düşüremezsiniz. Düşüremiyorsunuz ya!

Ne yapacaksınız? Gübreyi çiftçimize yarı yarıya indirimli olarak sağlayacaksınız.

Yemi hayvan üreticilerine yarı yarıya sübvansiyonlu sağlayacaksınız.

Bütün dünya bunu yapıyor.

Başka ülkelerde devlet daha çok destek verdiği için tarım ürünleri o ülkelerde ucuz. Onun için hayvanı oradan ithal ediyoruz, eti oradan ithal ediyoruz.

Mazotu, elektriği çiftçimize uygun fiyatta sağlayacaksınız.

Ve sulama arkadaşlar, sulama.

Sulama yatırımlarının derhal tamamlanması gerekiyor.

Türkiye'deki tarımsal sulama yatırımlarının tamamı şu anda gerekli yatırımları topladığınızda, bütün projeleri topladığınızda bugünkü parayla 2 trilyon lira ediyor.

Biz programımıza yazdık; “Beş senede bunu tamamlayacağız” dedik.

Barajlar, göletler, isale hatları, kapalı basınçlı dağıtım sistemleri, yağmurlama, damlama sulama, tarla içi topla, topla, topla, topla ediyor 2 trilyon.

Bunu beş seneye böldüğünüzde yılda 400 milyarlık bir yatırımla beş senede Türkiye'nin tarımsal sulama sorununu çözüyorsunuz.

Toprak suyla buluştuğu anda verimi o zaman görün.

Bir anda aynı dönümden iki misli, üç misli ürün almaya başlıyorsunuz.

Ne oluyor? Birim maliyet yarı yarıya düşüyor, üçe birine düşüyor.

Gıda enflasyonu böyle düşer. Başka türlü düşmez. Düşüremeyecekler.

Ve bunu hatırlayalım rakamları, sadece faize bu yıl 2 trilyon 700 milyar ödüyorlar. Biz diyoruz ki; beş yılda toplam 2 trilyonla sulama yatırımları bitiyor bu ülkede. Mümkün.

Yeter ki iş bilen, doğru dürüst bir yönetim bu ülkenin başında olsun.

Bakın arkadaşlar,

Bir zamanlar bereketiyle, üretimiyle, kendi kendine yetebilme gücüyle anılan bu güzel ülke, bugün ithalata tarım ürünlerinde bağımlı hale geldi;

Koskoca Türkiye, yokluğun yoksulluğun esiri haline geldi.

Şu andaki iktidarın önceliği, üreterek kazanmak değil.

Dikkat edin.

Öncelik para ile para kazananları mutlu etmek.

Yoksa kur korumalı mevduat diye bir ucube sistemi niye uydurdular bunlar?

Ta rahmetli Özal'ın zamanında bitirdiği, "gelecek nesillere vaadimdir, vasiyetimdir, sakın ha bir daha bu ülkenin başını böyle Kur Korumalı Mevduat gibi belaya sokmayın" diye vasiyet bıraktığı sistemi kırk sene sonra getirdiler, tekrar devreye soktular.

Rahmetli Özal demiş ki "Bu kur korumalı mevduat kendini uyanık zannedenlerin dalaveresidir" demiş.

"Bu ülkede yıllarca bu enflasyon yüksek seyrettiyse bu kur korumalı mevduat yüzünden." demiş.

Ya hiç mi açıp okumuyorsunuz, hiç mi öğrenmiyorsunuz?

Zamanında yapılan hataları tekrar tekrar bu milletin sırtına faturalar yüklemekten hiç mi utanmıyorsunuz ya?

Niye biliyor musunuz arkadaşlar?

Çünkü şu andaki iktidarın etrafındaki menfaat şebekesi öyle bir şebeke ki hepsi parayla para kazananlar.

Emeğiyle, alın teriyle para kazananlar oralarda değil.

Ve alınan her karar dikkat edin parayla para kazananların lehine alınan kararlar.

Bu yüksek faizi kim alıyor?

Kim ödüyor?

Yüksek faizi alan zaten parası olan değil mi? Parası var, gidiyor faize koyuyor, daha çok para alıyor.

Ödeyen kim? Ya kredi borçlusu çiftçi, kredi borçlusu esnaf, kredi kartı borçlusu halkımız veya hazinenin ödediği faizi ödeyen kim? O da vergisiyle, KDV'siyle, gelir vergisiyle bütün millet.

%95'ten topla, %5'in kesesine akıt. Sistem bu.

Ve ne yazık ki bunun bedelini biz milletçe ödüyoruz şu anda.

Değerli misafirlerimiz,

Bugün 12 Mart.

"Hangi çılgın bana zincir vuracakmış, şaşarım" diyerek bağımsızlık irademizi mısralara kazıyan İstiklâl Marşımızın kabulünün 105. yılını anıyoruz bugün.

Bu vesileyle, Millî Mücadele yıllarımızın o büyük vicdanı, o büyük kalemi Mehmet Akif Ersoy'u huzurlarınızda saygı, rahmet ve minnetle anıyorum.

İstiklâl Marşı bir milletin duasıdır.

Bir milletin yeminidir.

Bir milletin "Allah'tan başka kimseye boyun eğmem" diye haykırışıdır, ayağa kalkıştır.

O günlerden bugüne Türkiye'de çok şey değişmiş olabilir.

Ancaak bu milletin bağımsızlığa olan sevdası hiçbir zaman değişmemiştir.

Özgürlüğe olan inancı hiçbir zaman değişmemiştir.

Bu aziz millet, tarih boyunca nice badireler atlattı.

Yokluk gördü, zorluk gördü, imtihan gördü;

Ama hiçbir zaman umudunu kaybetmedi.

Ramazan bize evet sabrı öğretir; ama yoksulluğa razı olmayı değil.

Ramazan bize paylaşmayı öğretir; ama adaletsizlik karşısında susmayı değil.

Evet, şu anda zor günlerden geçiyor olabiliriz; ama karamsarlığa kapılmaya gerek yok arkadaşlar.

Çünkü biz biliyoruz ki; bu millet, her zaman olduğu gibi, bugünleri de atlatır evelallah.

Atlatır...

Ama yaşadıklarını da unutmaz.

Karar günü geldiğinde ülkesinin yarınları için, çocuklarının istikbali için, bu güzel vatanın hayrı için gerekeni yapar.

Bundan hiç şüphemiz yok.

Ne diyordu rahmetli Menderes? "Yeter, söz milletindir." diyordu, değil mi?

İşte karar günü, sandık günü, milletin yeter diyeceği gündür.

Biz bu inançla yola çıktık.

Bundan 6 yıl önce; özgürlükleri savunarak, hukukun üstünlüğünü savunarak DEVA Partisi'ni kurduk.

Çünkü biliyoruz ki; güçlü bir devlet ancak adaletle ayakta durur;

Güçlü bir toplum ancak özgürlükle nefes alır.

Şunu çok iyi biliyoruz ki;

Ülkemizin gerçek anlamda zenginleşebilmesi, gençlerimizin umutla yarınlara bakabilmesi, annelerin babaların evlatları için kaygı duymadığı bir Türkiye'nin inşa edilebilmesi, ancak topyekûn bir değişimle mümkündür.

Parça parça çözümlerle değil, geçici tedbirlerle değil...

Köklü bir anlayış değişimiyle ancak bu mümkündür.

Ve inanın o köklü anlayış değişikliğini bu ülkede getirin, uygulayın. Gerisi çok basit.

Çünkü Türkiye çok büyük bir ülke, çok güzel bir ülke.

Avrupa'nın en büyük toprakları, Avrupa'nın en büyük tarım alanları bizim.

Avrupa'nın en büyük ve en genç nüfusu bizim.

Her alanda çok büyük bir potansiyelimiz var.

Yeter ki ülkemiz bazı temel ilkelere riayet edilerek idare edilsin.

Ve devlet yönetiminde arkadaşlar üç tane temel ilke var.

Bakın bu cumhuriyet tarihinin belki de en uzun süre hükümette görev yapmış bir insanı olarak, tam sekiz yıl bu ülkenin Milli Güvenlik Kurulu'nda devletin, memleketin en mahremine hâkim olan bir insan olarak söylüyorum.

Üç tane temel ilkeye uyun, korkmayın.

Devlet yönetiyorsanız üç ilke.

Nedir bunlar?

Bir, adalet. Ülkeyi adaletle yöneteceksiniz. Sadece yargıda adaletten bahsetmiyorum, sosyal adaletten de bahsediyorum. Fırsat eşitliğinden bahsediyorum. Herkes için fırsat eşitliği. Birinci ilke adalet.

İkinci önemli ilke, ülkenin dürüst ve ehil kadrolarla yönetilmesi. Ülkenin yönetim kademesinin hem dürüst hem de işi bilen insanlardan olması lazım. Çalmayan, çaldırmayan kadrolar kurmanız lazım.

Üçüncü önemli ilke de arkadaşlar istişare ilkesi. Yani karar alıyorsanız mutlaka sağlıklı oluşturulmuş istişare heyetleriyle beraber karar alacaksınız. Bin biliyorsanız bir bilene soracaksınız.

Ancak öyle sağlıklı karar alırsınız.

"Ben her şeyi herkesten iyi biliyorum kardeşim bu kadar yıllık iftardan sonra kime ne fikir soracaktım? Benden daha iyi bilen bu işi olmaz. Hadi oradan."

deyip de ülkeyi tek imzayla yönetmeye kalktığınızda bu ülkenin başı dertlerden kurtulmaz. İstişare.

Tekrar edelim: Adalet ilkesi, liyakat ilkesi ve istişare ilkesi. Bu ilkeyi uygulayın, korkmayın.

Yine ülkemizin en önemli ihtiyaç alanlarına şöyle bir bakacak olursak arkadaşlar;

Özgürlüğün olmadığı bir ülkede, ifade özgürlüğünün, hürriyetin olmadığı bir ülkede sorunları çözmeniz mümkün olmaz.

Çünkü insanlar "Derdim var" diyemiyorsa, çözümleri şöyle açıkça tartışarak konuşamıyorsanız o ülke sorunların içinde boğulur gider.

Türkiye'nin iç dünyasının en önemli kuruluşlarından bir tanesinin başkanını, Yüksek İstişare Kurulu Başkanını sadece ülke ekonomisiyle ilgili bazı gerçekleri basın önünde söylediler diye eğer tutup hapis cezasına çarptırırsanız, işte o zaman o ülkenin ekonomisini düzeltecek bilgi geri besleme kanallarının tamamını kapatmış olursunuz.

Sivil toplumun özgür olması lazım.

Basının özgür olması lazım.

Ne diyordu Özal? "Vicdan hürriyeti." Ne diyordu? "İfade hürriyeti." Ne diyordu? "Teşebbüs hürriyeti."

Ancak bu ülke hür olursa, özgür olursa sorunlarını çözebilir.

Yargımız ancak bağımsız ve tarafsız bir şekilde çalışırsa bu ülkede gerçek anlamda adaletin sözü geçer.

Bağımsız. Kimden bağımsız? Hükümet karışmayacak.

Hükümet yargıyı bir sopa olarak kullanmayacak.

Aynı zamanda bağımsız kalan yargı da tarafsız çalışacak.

Hiçbir kliğin etkisi altına girmeyecek ki ülkede insanlar hukuki güvenlik içinde yaşasınlar.

Ekonomide ise;

Adil rekabeti, fırsat eşitliğini ve verimliliği esas alan, özel sektörün öncülüğünde büyüyen güçlü bir düzen kurmak zorundayız.

Daha önce defalarca açıkça ifade ettiğimiz gibi;

Türkiye için hedefimiz güçlü, sürdürülebilir ve kapsayıcı bir ekonomik büyümedir.

Kapsayıcı ne demek? Büyümenin nimetlerinden topyekûn istifade etmektir.

Topyekûn zenginleşmektir.

Büyümeden herkes pay almalıdır;

Çalışan da kazanmalıdır, üreten de kazanmalıdır, emekli de refahtan payını almalıdır.

Bağımsız para politikalarıyla, disiplinli maliye politikalarıyla, yapısal reformlarla kalıcı bir istikrarı sağlamak zorundayız bu ülkede.

Çünkü güven olmadan yatırım olmaz.

Yatırım olmadan üretim olmaz.

Üretim olmadan da ülkede refah artmaz.

İşte bütün bunların gerçekleşmesi ancak topyekûn bir değişimle mümkündür.

Artık Türkiye o küçük küçük, parça parça değişikliklerle sorunlarını çözme aşamasını maalesef geçmiştir.

Ve biz inanıyoruz ki bu güzel ülkenin yarınları çok daha aydınlık olacak inşallah.

Çünkü bu ülke çok daha iyisini hak ediyor.

Gerçek anlamda özgür, adil ve müreffeh bir Türkiye mümkün.

Yeter ki biz birbirimize güvenelim, doğru olanın yanında duralım ve bu güzel ülkenin yarınlarına hep beraber sahip çıkalım.

Bizde GERİ ADIM YOK.

Milletle yürüyoruz, sapa sağlam adımlarla geliyoruz inşallah.

Değerli misafirler,

Bugün yalnızca kendi meselelerimizi değil, bölgemizde büyüyen büyük yangını da konuşmak zorundayız.

Savaşın gölgesi artık çok daha yakınıma kadar gelmiş durumda.

Bu hafta, Türkiye'ye yönelen ikinci balistik füze, yine hava sahamızda imha edildi.

Daha dün, İran'da bulunan bir tır şoförümüzü bu savaş nedeniyle kaybettik

Adı Hüseyin Fırat.

Ekmeğinin peşinde, ailesinin rızkı için yollara düşmüş, Türkiye ile Afganistan arasında taşımacılık yapıyor ve İran'dan geçerken bir saldırıda yaralanıyor, arkasından vefat ediyor.

Kendisine Allah'tan rahmet diliyorum; ailesine, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı diliyorum.

Rabbim mekânını cennet eylesin; başımız sağ olsun.

Savaş dediğiniz şey arkaşalar, uzaktan bakıldığında bir harita üzerinde çizilmiş şekillerdir.

Ama gerçekte savaş; bir annenin evladını kaybetmesidir; bir çocuğun babasız kalmasıdır; bir ailenin ocağının sönmesidir.

Savaş hiç kimseye yıkımdan başka bir şey getirmiyor.

Bugün bölgemizde yaşananlar da bunun acı bir örneğidir.

İsrail'in İran'a karşı başlattığı savaş aslında uluslararası hukuka aykırıdır, Birleşmiş Milletler şartına aykırıdır.

Hiçbir ülke, hiçbir gerekçeyle uluslararası hukuku yok sayamaz.

"Önleyici savaş" diye uydurdukları gerekçenin uluslararası hukukta karşılığı yoktur.

Hiçbir güç, "ben yaptım oldu" anlayışıyla bölgemizin kaderiyle oynayamaz.

Yeni savaşlar bu coğrafyaya barış getiremez;

Tam tersine; daha fazla kan, daha fazla gözyaşı, daha fazla istikrarsızlık getirir.

Böyle bir dönemde Türkiye'nin çok dikkatli, akıllı ve dengeli bir dış güvenlik ve dış politika uygulaması içinde olması gerekir.

Gerilimi büyüten değil, barışı savunan bir Türkiye'ye her zamandan çok ihtiyaç var.

İki tarafı bir araya getiren, müzakere süreçlerini yeniden başlatacak bir Türkiye'ye ihtiyaç var.

Diplomasinin, diyalogun ve uluslararası hukukun yanında duran bir Türkiye'ye bölgemizde ihtiyaç var.

Çünkü biz biliyoruz ki, bu coğrafyada kalıcı güvenlik de kalıcı istikrar da ancak adaletle mümkündür.

Ama şunu da görelim:

Birileri biliyorsunuz Türkiye'ye bir süredir parmak sallıyor.

"İsrail'in bir sonraki hedefi Türkiye." diyorlar.

Şimdi o ifadelere, o parmak sallayanlara buradan Efeler diyarından seslenmek istiyorum:

Sakın ola bizi başkalarıyla karıştırmayın. Gücümüzü test etmeye falan da kalkmayın.

Biz yolumuzu sağduyu ve diplomasiyle çizeriz ama; mesele vatansa, mesele vatan toprağıysa, kanımızın son damlasına kadar mücadele etmeyi de çok iyi biliriz.

Evet, biz savaşın yanında değiliz, biz barışın yanındayız.

Biz güçlünün değil, haklının yanındayız.

Biz basit çıkarların değil, insan onurunun yanındayız.

Gazze’de akan kanın da, İran’la büyüyen ateşin de son bulması için;

Adaleti, sağduyuyu ve insanlık vicdanını savunmaya sonuna devam edeceğiz.

Değerli misafirlerimiz,

Tüm bu duygu ve düşüncelerle, Ramazan Ayınızı bir kez daha tebrik ediyorum.

Rabbim birliğimizi daim eylesin; sofralarımızdan bereketi, gönüllerimizden umudu eksik etmesin diyorum.

Bu güzel ülkemizi bu bölgemizdeki ateşten korusun.

Tek bir ferdimizin tek bir saç teline inşallah zarar gelmeden bu ateşin bölgemizde söndürölmesini arzu ediyorum, dua ediyorum.

Hepinizi tekrar saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.